

„Igazságod útját választottam, Uram” (Zsolt 119,30)

Dr. Puskely Mária, Kordia

Boldogasszony iskolanővér

88 évesen, szerzetességének 59. évében 2022. február 26-án hazatért
a Mennyei Atya házába.

Temetése 2022. március 22-én, kedden 11:45-kor lesz a Rákoskeresztúri új köztemetőben (Budapest X. Kozma utca 8-10.). Ugyanaznap 6:25-kor szentmise keretében ad hálát életéért a budapesti nővéreközösség.

Mária nővér 1933-ban, kispesti munkáscsaládban látta meg a világot. Gyermekévei szerény körülmények között teltek. Tízévesen az Isteni Szeretet Leányai által alapított Patrona Hungariae Gimnáziumba iratkozott be. Az intézmény növendékeként élte át az egyházi iskolák államosítását 1948-ban, és azt is, amikor két év után, az állam és a katolikus egyház között született megegyezés értelmében a Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek, SSND (mai nevükön: Boldogasszony Iskolanővérek) vették át az iskola vezetését. Középiskolás éveit kitűnő érettségivel zárta, majd egyetemi tanulmányait magyar-orosz-latin szakos tanárként fejezte be. 1957-ben lett a Boldogasszony Iskolanővérek szerzetesjelöltje, 1962-ben tette le első fogadalmát. 1961-ben került Debrecenbe, a Svetits intézetbe, itt orosz, magyart, latint, filmesztétikát, zenetörténetet tanított, orgonált, kórust vezetett. 1969-ben külföldre ment, egy évet Franciaországban, majd rövidebb időt a Távol-Keleten töltött. 1971 és 1982 között az SSND római központjában élt, miközben a Vatikáni rádió magyar adásának munkatársaként és napi szerkesztőjeként szolgált. Ebben az időszakban a pápai Teresianum egyetemen teológiai tanulmányokat is folytatott, és számos könyvet, tanulmányt fordított, később írt is. Első önálló kötete 1975-ben jelent meg. Írt szentéletrajzokat és a szerzetesség, szerzetesrendek történetével foglalkozó köteteket. Később Ausztriába költözött, itt éveken át kutatta a Batthyány család és Batthyány-Strattmann László életének történetét, utóbbi boldoggá avatási eljárásához ő készítette el a dokumentált életrajzot, emellett történelmi monográfiát és a nagyobb közönséghez szóló, népszerűsítő írásokat is megjelentetett, és számos előadást is tartott a "szegények orvosa" életéről.

A rendszerváltáskor tért vissza Magyarországra, és az SSND budapesti közösségében talált otthonra. Néhány éven át a Patrona Hungariae Gimnáziumban volt latin-francia óraadó tanár, majd 1996-tól kezdett patrisztikát és medievisztikát tanítani több magyar egyetemen (ELTE, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, JATE-Szeged). 1999-ben doktorált ókortudományból a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem klasszika-filológia szakán. 2000-től a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán a szerzetesség történetét és spirituális teológiát tanított. Tagja volt a Magyar Katolikus Újságírók Szövetségének, és alapító tagja a Magyar Patrisztikai Társaságnak. A magyar egyháztörténet közérdeklődésre számot tartó bemutatásáért, több évtizedes oktatói tevékenységéért 2011-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje polgári tagozatát vehette át. Idős korában is aktívan folytatta tudományos tevékenységét, teológiai munkákat fordított. Összeállította a II. világháború során erőszakos halált halt rendtársai, Simon M. Etelka életrajzát, a szerzetesek éve alkalmából pedig „Világtörténelem szentjeink nyomán” címmel indított naponta frissülő ismeretterjesztő sorozatot szentek életéről rendtartományunk honlapján.

Mária nővér élete tükrözte az iskolanővérek alapítójának jelmondatát: „Mindazzal nevelünk, akik vagyunk és amit teszünk.” Középiskolai tanárként, egyetemi előadóként, rádiós szerkesztőként és íróként egyaránt az egyetemes kultúra és az evangélium értékeit igyekezett közvetíteni.

Búcsúznak tőle nővértársai, tanítványai, munkatársai és mindazok, akiknek életére munkája és személye hatással volt.